

РЕШЕНИЕ

№ 2511

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Мария Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1449** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Б. О., град С., представлявано от А. Ф. против решение /без дата/ на Софийски районен съд, 112 състав постановено по НАХД № 6870/2010г., с което е потвърдено наказателно постановление № 1335/05.05.2010г. на заместник министър на К..

Касаторът, чрез процесуалния си представител навежда доводи за незаконосъобразност и необоснованост на атакувания съдебен акт. Сочи неправилност на фактическите му констатации, непълнота на доказателствата и противоречия в мотивите му. Излагат се съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление, включително нарушение на чл. 57, ал.1, т. 7 от ЗАНН при определяне размера на санкцията, които не са съобразени от СРС. Искане се отмяна на решението.

Ответникът – М. на К., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения изложени в писмено възражение, представено по делото.

Участващият в касационното производство прокурор от С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на установената по делото фактическа обстановка приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е *процесуално допустима*.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

С районен съд е упражнил контрол за законосъобразност върху НП № 1335/05.05.2010г. на заместник министър на К., с което на М. Б. О. град С. е наложена имуществена санкция за това, че на 22.10.2009г. търговското дружество е съхранявало в паметта на два от общо 4 компютъра, находящи се в търговски обект – магазин М. в град С., ул. С., компютърна програма У Офис Профешънъл 2003 /„Microsoft Office Professional Edition 2003”/, без разрешението на носителя на авторски права „Microsoft Corporation”.

Установената от СРС фактическа обстановка изцяло кореспондира със събраните по делото писмени и гласни доказателства. За да потвърди наказателното постановление съдът в решаващият си състав е приел, че нарушението на чл. 97, ал.1, т. 9 от ЗАПСП е осъществено от обективна страна, като административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана законосъобразно при спазване на материалния закон и без да са допуснати нарушения на правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

При извършената от касационната инстанция проверка по чл. 218, ал.1 във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН се констатира, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, но по съображения различни от изложените в касационната жалба.

СРС не е отчел наличието на съдържащата се в административнонаказателната преписка Резолюция за прекратяване на административно наказателното производство от 23.12.2009г. на зам. министърът на К.. С тази резолюция, АНО приема, че нарушението, за което е образувано производство с АУАН № 1335/2009г. срещу търговско дружество „М. Б.” О. разкрива белезите на престъпление по чл. 172а, ал.1 от НК, поради което прекратява административнонаказателното производство изцяло и изпраща преписката образувана с процесния АУАН № 1335/2009г. на СРП по компетентност.

По делото не са налице данни и доказателства, че е постановен отказ за образуване на наказателно производство по реда на НПК, както и такива за прекратяването му. Данни за това не са изложени и при описанието на нарушението в НП.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че при издаването на наказателно постановление № 1335/05.05.2010г. въз основа на същия АУАН, с което се ангажира административнонаказателната отговорност на дружеството за същото деяние липсва компетентност на АНО. Недопустимо е налагането на административна санкция, при положение, че административнонаказващият

орган е прекратил преди това образуваното административнонаказателно производство и е изпратил преписката по компетентност на прокуратурата на основание чл. 33, ал.2 от ЗАНН.

Само на това основание наказателното постановление се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

От друга страна съдът е допуснал нарушение и при преценката за спазване на изискванията на чл. 57, ал.1 от ЗАНН. При издаване на наказателното постановление не са посочени нарушените законови норми и санкционната норма, въз основа на която се налага имуществената санкция от 900 лева. Разпоредбите на чл. 97, ал.1, т. 9 пр. 2 от ЗАПСП във връзка с чл.18, ал.1 и ал.2, чл. 35 и чл. 36 от ЗАПСП са описани в обстоятелствената му част единствено като част от съдържанието на АУАН. При съставянето на акта тези именно норми са посочени като нарушени. Съгласно чл. 97, ал.1 т. 9, пр.2 от ЗАПСП който в нарушение разпоредбите на този закон, съхранява в паметта на компютър компютърни програми се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от триста до три хиляди лева, ако не подлежи на по-тежко наказание. В разглеждания случай в изпълнение на правомощието си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, АНО е извършил преценка на представените от М. Б. О. писмени доказателства и въз основа на данните за закупени 2 екземпляра от компютърната програма У Офис Профешънъл 2003 с фактура № 3854/25.07.2007г. е приел, че нарушението от фактическа страна се изразява в съхранение на същата програма без разрешение на правоносителя на два от общо 4-те компютъра, описани в АУАН. Но в наказателното постановление обаче не е посочено, че така описаното деяние, което е различно от това в АУАН осъществява състава на нарушение по чл. 97, ал.1, т.9 пр. 2 от ЗАПСП. Това е допълнителен аргумент за неговата незаконосъобразност.

Като не е отчетел прекратяването на административно наказателното производство с резолюция от 23.12.2009г. преди издаване на НП и го е потвърдил изцяло, СРС е постановил съдебен акт в нарушение на закона, който е следвало да приложи – касационно отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че изложените в касационната жалба пороци на съдебния акт не намират опора в данните по делото. Преди всичко необосноваността на съдебното решение по ЗАНН не е касационното основание по чл. 348 от НПК, приложим в настоящото производство съгласно чл. 63, ал.1 от ЗАНН. Нормата на чл. 209, ал.1, т. 3 от АПК не намира приложение при касационното обжалване на решенията на РС, постановени по жалби срещу наказателни постановления.

При издаването на НП не е допуснато твърдяното нарушение на чл. 59, ал.1, т. 7 от ЗАНН при определяне на санкцията по размер. С НП е определена еднозначно имуществена санкция в размер на 900 лева на основание чл. 98в, ал.1 от ЗАПСП. Обстоятелството, че е посочена друга сума при указанията за доброволното ѝ плащане е относимо към изпълнението на НП, но не и по

отношение спазването на изискванията за индивидуализиране на наказанието по размер.

Неоснователността на това възражение не се отразява върху крайния извод за издаване на НП след прекратяване на административнонаказателното производство на основание чл. 33, ал.2 от ЗАНН.

Останалите доводи касаят спора по същество относно наличието на административно нарушение, които предвид констатирания порок на НП не следва да бъдат обсъждани.

Предвид всичко изложено решението следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да отмени издаденото наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение 25.10.2010г. на С районен съд, постановено по НАХД № 6870/2010г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1335/05.05.2010г. издадено от заместник министър на К., с което на „М. Б.” О., град С., представлявано от А. Ф. е наложена имуществена санкция в размер на 900 /деветстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.